

[Undervisningsministeren.]

rende var ved begyndelsen af sidste studieår allerede oppe på i alt 145, og tilgangen var dengang 50.

Det har selvfølgelig været vanskeligt at huse disse studerende inden for de bestående rammer; det er vi i ministeriet fuldt klar over, og ministeriet har derfor også søgt — som det ærede medlem var inde på det — at imødekomme ønskerne om en lokaleudvidelse ved opførelse af et helt nyt institut for samfundsvidenskab ved Århus universitet. Dette nye institut er på det godkendte byggeprogram for 1965-66, der er igangsætningstilladelse til det dér, og der er yderligere på finansloven for indeværende finansår optaget en bevilling til byggeriet, der i lighed med andre lignende statsbyggerier må regne med starttilladelse omkring den 1. februar 1966. Ved denne løsning skulle der være god basis for at skaffe egnede lokaler både til de studerende og til instituttets personale.

Personalet består i øjeblikket af 3 professorer, 4 amanuenser, 2 lektorer, en statistisk konsulent og 2 ikke-videnskabelige medarbejdere samt nogle studentermedhjælpere, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man har fået hidtil, hvad man har søgt af lærerkræfter til instituttet; vi ligger ikke med afslag til det pågældende institut.

Byggearbejdet må forventes afsluttet i løbet af sommeren 1967, og instituttet skulle så være klar til at modtage de nye hold studenter fra efteråret 1967.

Vi er i disse år ude for et kolossalt pres på de forskellige uddannelsesområder, større end nogen sinde før, og det gælder også dette studium. Da det er et forholdsvis nyt studium, har det ikke været muligt med nogen sikkerhed at stille en prognose op for fremtiden, bl. a. på grund af starten af det samfundsfaglige studium til skoleembedseksamen; de to studier ligger så tæt op ad hinanden, at man ikke kan være sikker på, hvor de kommende studenterårgange går hen.

Men der er altså nu udsigt til en virkelig hensigtsmæssig løsning af pladsproblemerne for de statskundskabsstuderende i Århus, og indtil da mener jeg man må klare sig med den nuværende barak. Jeg har haft lejlighed til at se den for nylig, og jeg indrømmer, at det kan kun være en særdeles

midlertidig løsning, der ikke skaffer plads nok til de studerende, derom skal der ikke være nogen uenighed. Men jeg mener ikke, det er nogen lykkelig løsning at bygge en ny barak, der måske skubber problemet lidt ud. Nu har vi den nye bygning på planen, og indtil den bliver opført, må man hjælpe sig med andre lokaler på Århus universitet. Jeg er ikke i tvivl om, at man fra Århus universitets side vil hjælpe også dette institut, så godt man kan. Så får vi jo, når vi hører mistrøstige udtalelser fra lærere og elever netop fra statskundskabsstudiet, trøste os med, at de vel mere end nogen andre skulle have forudsætninger for det muliges kunst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Westerby* til undervisningsministeren:

„Er ministeren også af den opfattelse,

at vanskeligheder med at forstå de andre nordiske landes sprog gør det sværere at udvide det nordiske politiske og kulturelle samarbejde,

at man — som et led i at fremme forståelsen af andre nordiske sprog — bør knytte svenske lærerkræfter til dansk-norske skoler til at undervise i begrænset omfang i almindelige undervisningsfag og dansk-norske lærere til på tilsvarende måde at undervise i svenske skoler,

at man først bør forsøge en sådan ordning i nordiske gymnasier og realskoler og på grundlag af indvundne erfaringer eventuelt udvide den til at omfatte hele folkeskolen,

at et initiativ til at udføre ordningen bør tages igennem Nordisk Råd og Nordisk Kulturkommission?“

Westerby: Lige så glædeligt det er, at man både i skoler og blandt voksne gør en stor indsats for at lære fremmede sprog, lige så betænkeligt er det, at man ikke kan sige, at der lægges den samme iver for dagen, når det drejer sig om at lære at forstå de andre nordiske landes sprog.

Det er mit indtryk, at sprogforståelsen mellem de nordiske lande ikke er så god, som man kunne ønske sig det. Der gøres